

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהרות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת לך לך

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש חשוון שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב לך לך לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

- א. לך לך - לתקן עצמיותך א
 א. אין אברהם ראוי לישב בין רשעים א
 לוט נתחבר אל אברם ללמוד ממעשיו ועם כל זה לא למד ב
 תרח לא יצא מאור כשדים בכדי לחזור בתשובה ג
 לך לך - להאיר את אור הקדושה ג
 עד שנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל לא היה יכול לקבל את מדרגתו ג
 לקיחה - בדיבורים ד
 קדושת הארץ נמשכת ממקום העליון כראוי ה
 אברהם בנה שני מזבחות - אחד לנגלה ואחד לנסתר ה
 ארץ ישראל נתקנת בתיקון קדוש ו
 מצרים נוטה לימין - לפיכך ירד אברהם למצרים ... ו
 פרעה הקריב את ישראל לתשובה ז
 אף שעל ידי טורח הדרך מתכחש יופיו של האדם נשארה שרה ביופייה ז
 אברהם אף שהיה צדיק לא סמך על זכות עצמו אלא על זכות אשתו ז
 מצרים האיר מאורה של שרה ט
 על ידי שנלקחה שרה לפרעה באו כל המכות על המצריים ט
 הקב"ה שלח את כל המלאכים לילך להלקות את פרעה י
 השכינה לא זזה משרה כל אותו הלילה י
 נאמר לפרעה מכה זו על דבר שרי י
 אברהם אבינו לא נתפתה אף כשהגיע למדרגות גבוהות יא
 כשנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל נתגלה לו הקב"ה יב
 לוט בקש לחזור ולעבוד עבודה זרה יב
 מה גן ה' לא נצרך לאיש שישקה אותה - אף מצרים
- לא נצרך לאיש שישקה אותה יג
 השכינה לא נתגלית אלא באדם הראוי לה יג
 ארבעה צדדי העולם ראה כאילו ראה כל העולם ... יד
 אברהם הוציא את בני העולם מעבודה זרה והכניסם תחת כנפי השכינה יד
 הקב"ה הלך עם אברהם שלא יוכלו להזיקו טו
 הכהונה נתנה לאברהם טו
 אברהם עורר ברכות, יצחק עורר שיש דין לעולם, יעקב עורר רחמים לעולם טז
 אחר שהרג הקב"ה את המלכים היה חושש אברהם שמא איבד את זכותו טז
 כל מקום שכתוב בתורה מחזה - זה השם שנתגלה לאבות יז
 מי שאינו זוכה לבנים בזה העולם אינו זוכה ליכנס לפנים מן הפרוכת יט
 ויחשבה לצדקה - מי החשיב למי כ
 כיון שהאיש נימול נכנס בבריתו של הקב"ה כ
 ביקש הקב"ה לגלות לאברהם כתר קדושה כא
 לאחר שנימול האדם יוצא מרשות הטומאה ונכנס תחת כנפי השכינה כב
 לאחר שנימול אברהם דבר עם הקב"ה על עמדו ולא נתיירא כג
 אחר שנימול אברם נתווסף לשמו אות ה' - אברהם כג
 בענין הנזכר לעיל כג
 הטעם שצריכים להכין כסא לאלהינו הנביא זכור לטוב כג
 בדם הברית זוכים להמתקת הדינים כד
 הנוטר הברית נשמה קדושה נקשרת בו כד
 בשעת הברית פותחים ואומרים "אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך" כה
 וי על זמן ההיא שילדה הגר את ישמעאל כו

❖ פרשת לך לך ❖

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף לב עמוד א'

לך לך - לתקן עצמיותך

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ וּגְוִ", אמר רבי שמעון, סוד של חכמה יש כאן, לך לך, לתקון עצמיותך^[א], מארצך, מן צד הישוב ההוא שאתה שוקל בשכלך שנולדת בו^[ב], וממולדתך", מן אותה התולדה שלך, "ומבית אביך", שאתה מסתכל בשורש שלהם, "אל הארץ אשר אראך", שם יתגלה לך מה שאתה מבקש, הכח ההוא הממונה עליה שהוא עמוק ונעלם^[ג], "ואעשך לגוי גדול" נגד בחינת ימין, "ואברכך" נגד בחינת שמאל, "ואגדלה שמך", נגד בחינת הממוצע, "והיה ברכה", נגד בחינת ארץ ישראל, והכל סוד המרכבה הקדושה^[ד], מיד "וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאִשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה'".

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ז

אין אברהם ראוי לישוב בין רשעים

רבי אלעזר אמר, "לך לך" לטובתך לתקן עצמיותך, לתקן המדרגה שלך, "לך לך", אין אתה כדאי לעמוד כאן בין הרשעים האלה, וסוד הענין לך לך, שהרי הקדוש ברוך הוא נתן לו לאברהם רוח חכמה, והיה יודע ומצרף הצדדים של ישובי העולם^[א] והסתכל בהם ושקל במשקל, וידע הכחות הממונים על צדדי הישוב, כאשר הגיע לתוך נקודה האמצעית של הישוב^[ב] שקל במשקל ולא היה עולה בידו, הסתכל לדעת הכח שהוא ממונה עליה, ולא היה יכול להשיג במחשבתו, שקל כמה פעמים וראה שהרי משם נשתל כל העולם^[ג] הסתכל וצרף ושקל לדעת, וראה שזה הכח העליון שעליה אין לו שיעור, עמוק ונעלם, ואין הוא כדמיון צדדי המדרגות של הישוב^[ד] הסתכל ושקל וידע, שהרי כמו שמאותה הנקודה שהיא

זינו הזוהר

ובסופן כח המקבל מהן השפע ונקרא מלכות בחינת נוקבא ומשם תבא השפע ישר לארץ הקדושה. ה. היינו להבין איזה כחות משפיעים בהם. ו. היינו ארץ הקדושה ינקותא נקודה אמצעית של הישוב ולא נקודה אמצעית של כל כדור הארץ בכלל. ז. כי שם נמצאת אבן שתיה שממנה הושתת העולם כאמרם ז"ל. ח. שנשפעים על ידי הע' שרים.

א. יתרף בזה הלשון "לך לך", שההליכה תהיה לתקונך. ב. שהיה חוקר בשכל להשיג הכח שלמעלה המשפיע בצד הישוב ההוא. ג. כי כח המשפיע בארץ הקדושה הוא הכח הגבוה מעל הע' שרים וקשה להשיגו בכח המחקר. ד. עשר ספירות הקדושות הן סוד מרכבה הקדושה והן נקראות ג"כ מדות שעל ידן מתנהג העולם בבחינת ימין ושמאל אמצע המרמז על חסד דין ורחמים.

אמצעות היושב, ממנה נשתל כל העולם לכל צדדיו, כמו כן ידע שזה הכח השורה עליה, משם יצאו כל שאר כחות הממונים על כל צדדי העולם, וכולם בו נאחזים^[ט] ואז יוצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען, עוד הסתכל ושקל וצרף לעמד על ברור הענין של מקום ההוא ולא היה ידוע, ולא היה יכול לעמד עליו להשיגו, כיון שראה תוקף ועז של מקום הזה שאינו יכול לעמוד עליו להשיגו, מיד ויבאו עד חרן וישבו שם, מה טעמו של אברהם, אלא שהוא ידע וצרף בכל אותן השרים מנהיגי העולם בכל צדדי היושב, והיה שוקל ומצרף אותן השולטים בצדדי הישוב, מנהיגי הכוכבים והמזלות שלהם, מי המה המתגברים אלה על אלה, והיה שוקל כל יושבי העולם, והיה עולה בידו^[י] כשהגיע למקום הזה, ראה התוקף העמוק ולא היה יכול לעמוד בו להבינו, כיון שראה הקדוש ברוך הוא רצונו ותשוקתו, מיד נתגלה עליו ואמר לו "לך לך", להכיר מדרגתך ולתקן עצמיותך, "מארצך", מצד הישוב ההוא שהיית נדבק בו, "וממולדתך", מהחכמה ההיא שאתה מסתכל ושוקל התולדה שלך, והרגע והשעה והזמן שנולדת בו, ובאיזה כוכב ובאיזה מזל, "ומבית אביך", שלא תשגיח בביתו של אביך, ואם יש לך שורש להצליח בעולם, לך מביתו של אביך, ולפיכך נאמר לו לך מחכמה זו ומהסתכלות הזאת, ובא וראה שכך הוא, שהרי יצאו מאור כשדים והיו בחרן, למה נאמר לו "לך לך מארצך וממולדתך", אלא עיקר הדבר ההליכה "אל הארץ אשר אראך"^[יא] אראך מה שלא יכולת לעמוד עליו, ולא יכולת לדעת הכח של ארץ ההיא, שהוא עמוק ונעלם. "ואעשך לגוי גדול", בעבור שכתוב "לך לך", "ואברכך", בעבור שכתוב "מארצך", "ואגדלה שמך", בעבור שכתוב "וממולדתך", "והיה ברכה", בעבור שכתוב "ומבית אביך"^[יב].

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח עמוד ב'

לוט נתחבר אל אברם ללמוד ממעשיו ועם כל זה לא למד

"וילך אברם כאשר דבר אליו ה'", אמר רבי אלעזר, בא וראה, מה שלא כתוב ויצא אברם שכאשר דבר אליו ה', אלא וילך כמו שכתוב: "לך לך", שהרי היציאה בתחילה עשו מעצמם, שכתוב "ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען", ועתה כתוב וילך ולא כתוב ויצא^[יג]. "כאשר דבר אליו ה'", שהבטיח לו בכל ההבטחות. "וילך אתו לוט", שהתחבר עמו בשביל ללמוד ממעשיו, ועם כל זה לא למד כל כך, וכל זמן שהיה לוט עמו לא התחבר עם רשעים, כיון שנפרד ממנו מה כתוב: "ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן ויסע לוט מקדם". מה כתוב אחריו: "ואנשי סדם רעים וחטאים לה מאד", אמר רבי אבא, זה שאמרת "וילך אברם" ולא כתוב ויצא אברם, יפה אמרת, אבל בסוף המקרא מה כתוב, "בצאתו

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח עמוד ב'

ט. שהע' שרים מקבלים השפע מן הכח הגבוה שעל ארץ הקדושה ואז פנה עצמו אל הראש. י. פירוש שהיה יכול להשיגם בכח המחקר שלו. יא. כי היציאה מארץ מולדתם כבר עשו מעצמם. יב. השכר של ד' הבטחות מדה כנגד מדה בעבור הד' מיני יציאות שנצטוו עליהן. יג. כנזכר לעיל שעיקר הצווי היה על ההליכה לארץ כנען ולא על היציאה מארץ מולדתם שזאת כבר עשו מעצמם.

מחרן". אמר רבי אלעזר, מחרן כתוב, אבל אותה היציאה שמארץ מולדתו היתה בתחילה מעצמו.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח

תרח לא יצא מאור כשדים בכדי לחזור בתשובה

אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אביו, זה שכתוב "לך לך מארצך וממולדתך" קשה, דכיון שכולם יצאו ללכת, למה לא נאמר לו שכולם יצאו, שהרי אף על פי שתרח היה עובד עבודה זרה, כיון שנתעורר בהתעוררות טובה לצאת עם אברהם, וראינו שהקדוש ברוך הוא רוצה בתשובת הרשעים, וגם התחיל לצאת, למה לא כתוב לכם [יז], ולמה לאברהם בלבדו נאמר "לך לך". אמר ליה רבי שמעון, אפשר תאמר שתרח כשיצא מאור כשדים, בשביל לחזור בתשובה היה, אינו כך, אלא כאשר יצא להינצל יצא, שהיו כל בני ארצו מבקשים להרגו, כיון שראו שניצל אברהם, היו אומרים לו לתרח אתה הוא שהיית מטעה אותנו באלה הפסילים, ומתוך יראתו מהם יצא תרח, כשהגיע לחרן לא יצא משם אחר כך, שכתוב "וַיֵּלֶךְ אֲבָרָם כְּאִשֶּׁר דָּבַר אֱלֹהֵי ה' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט", ואילו תרח לא כתוב, ולפיכך כתוב "לך לך", בשביל להאיר לך, ולכל אותן שיצאו ממך מכאן ולהלאה, שרצה הקדוש ברוך הוא להדביק לו לאברהם באור העליון ההוא ולהאיר שם [טו].

זוהר חלק ב' פרשת שלח - דף קפ"ו עמוד א'

לך לך - להאיר את אור הקדושה

ראש הישיבה אמר, מה שכתוב: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אֲבָרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּגו'" הוא בשביל להאיר בו אור הקדושה, כדמיון זה מי שאינו זוכה במקום זה, ילך ויטלטל עצמו למקום אחר ויזכה בו, עץ הבוער והאור אינו עולה ומאיר בו, יענעו אותו ויעלה בו האור ויאיר.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט

עד שנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל לא היה יכול לקבל את מדרגתו

עוד אמר רבי שמעון, מה הטעם שהתגלות הראשונה שנתגלה הקדוש ברוך הוא על אברהם פתח ב"לך לך", שהרי עד עתה לא דבר עמו הקדוש ברוך הוא, מפני מה פתח "לך לך", אלא הרי אמרו שנרמזו במספרו מאה, שהרי למאה שנים נולד לו בן, אבל בא וראה כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא בארץ, הכל סוד של חכמה הוא, לפי שאברהם לא היה דבוק בו בהקדוש ברוך הוא אז כראוי, לפיכך אמר לו "לך לך", וזה רמז למקום ההוא שנצרך לו להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, והיא מדרגה הראשונה ליכנס להקדוש ברוך הוא [טז] לפיכך

זיו הזוהר
 יד. פירוש, קודם שמת תרח בחרן. טו. פירוש טז. זו ספירת מלכות ספירה הראשונה מתתא שיגרום בעבודתו הארה ויחוד בעולמות העליונים. לעילא שעליה כתוב פתחו לי שערי צדק וגו', וכיון

אמר לו "לך", וזאת המדרגה לא היה יכול אברהם להדבק בה עד שיכנס לארץ^[1] ושם יקבל לה למדרגה ההיא.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט ע"א

לקיחה - בדיבורים

"וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתוֹ", אמר רבי אלעזר, מהו "ויקח", אלא שהמשיך אותה בדבורים טובים, לפי שאין לו רשות לאדם להוציא לאשתו ללכת בארץ אחרת בלא רצונה, וכך הוא אומר "קח את אהרן", "קח את הלואים", ולפיכך "ויקח אברם", היינו שהמשיך אותה בדבורים, והודיע לה דרכי בני דורו כמה הם רעים, ובשביל זה "ויקח אברם את שרי אשתו". "ואת לוט בן אחיו", מה ראה אברהם לדבק עמו לוט, אלא בשביל שצפה ברוח הקודש שעתיד לצאת ממנו דוד. "ואת הנפש אשר עשו בחרן", אלו הגרים והגיורות שהתקינו נפשותיהם, אברהם מגייר אנשים ושרה מגיירת נשים, ונחשב להם כאילו עשו אותם. אמר רבי אבא, אם כן, הרבה אנשים היו, אפשר תאמר שכלם הלכו עמו. אמר רבי אלעזר, כך הוא, ובשביל זה כל האנשים שהיו מהלכים עמו, כולם נקראים עם אלהי אברהם, והיה עובר בארץ ולא היה מפחד, שכתוב "ויעבר אברם בארץ". אמר ליה רבי אבא, אם היה נכתב "והנפש אשר עשו בחרן", הייתי אומר כך, אבל "ואת הנפש" כתוב, את לרבות זכותן של כל הנפשות שהלכו עמו, שכל מי שמזכה לאחר, זכות ההוא תולה בו ולא תסור ממנו, מניין, שכתוב "ואת הנפש אשר עשו בחרן", זכותן של כל אותן הנפשות היתה מהלכת עם אברהם.

זיו הזוהר

שכל ספירה כלולה מעשר נמצא שמלכות ספירה העשירית שמאירין בה כל הספירות נכללת מעשר פעמים עשר שהוא מאה כמספר ל"ך ל"ך. יז. כי שם מאירה ישר ספירת מלכות באור השכינה הקדושה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט עמוד ב'

קדושת הארץ נמשכת ממקום העליון כראוי

"וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְץ וּגוֹי", אמר רבי שמעון, ויעבר, וילך צריך לומר, אלא שכאן נרמז השם הקדוש שנחתם בו העולם בע"ב אותיות חקוקות^[יח] שכלן נמצאות בשם זה, כתוב כאן "ויעבר", וכתוב שם "ויעבר ה' על פניו ויקרא"^[יט]. בספרו של רב ייסא סבא נמצא, כתוב כאן "ויעבר אברם בארץ", וכתוב שם (שמות ל"ג י"ט): **"וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֵיךָ"**, וזה רמז על קדושת הארץ, שנמשכת ממקום העליון כראוי^[כ] עד מקום שכם עד אלון מורה, מצד זה לצד זה כראוי^[כא]. **"והכנעני אז בארץ"**, הרי נאמר שעד עתה שלט עוד שם נחש הרע שנתקלל והביא קללות על העולם, שכתוב: **"אָרוּר פְּנֵעַן עֶבֶד עֲבָדִים יְהִי לְאָחִיו"**, וכתוב **"ארוור אתה מכל הבהמה"**, ושם נתקרב אברהם לפני הקדוש ברוך הוא, מה כתוב: **"וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם"**, כאן נתגלה לו מה שלא היה ידוע, והיינו כח עומק ההוא השולט על הארץ, ולפיכך ראה מה שהיה נעלם ממנו, ואז **"וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנְּרָאָה אֵלָיו"**, כיון שאמר לה', מה הנראה אליו, אלא כאן נתגלה לו מדרגה ההיא השולטת על הארץ^[כב] ונכנס בה ונתקיים בה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ' עמוד ב'

אברהם בנה שני מזבחות - אחד לנגלה ואחד לנסתר

"וַיַּעֲתַק מִשֵּׁם הַהָרָה", משם ידע הר ה', וכל המדרגות הנטועות במקום הזה, ויט אהלה, בה"א כתוב, הפריש פרישות וקבל מלכות שמים בכל המדרגות הנאחזות בה^[כג]

זיו הזוהר

הכוונה שעל ידי השם בן ע"ב המאיר במדת החסד יושפע מעולם היותר עליון הכל טובי שהם אורות חסדים למדת מלכות. **כא.** מקום שכם רמז על ה"פ חסד והיינו דרועא ימינא ואילון מורה רמז על דרועא שמאלא מדת הגבורה כי אילון הוא מלשון גבורה, והכוונה שפעל המתקת גבורה בחסד על יד הארת אור החסד מן הרי"ו דשם אל הרי"ו דגבורה כי גבורה בגי' רי"ו, והיינו מסטרא דא לסטרא דא. **כב.** היינו מדת המלכות. **כג.** פירוש, הפריש עצמו מן תאות עוה"ז ומכל דבר טמא ואז השיג מדת המלכות והבין איך שכל הספירות מאירות בה, ועל

יח. פירוש, שתיבת ויעבר היא צירוף ע"ב רי"ו, רמז על השם בן ע"ב שיש בו רי"ו אותיות ג"פ ע"ב היוצאות מן הג' פסוקים ויסע ויבא ויט כידוע, וזהו ויעבר אברם בארץ לאחר שנתעלה אברהם להתדבק בשרשו מדת החסד שבגי' ע"ב כי שם מאיר השם בן ע"ב אז פעל בעבודתו שזה השם בן ע"ב יאיר אורות חסדים למדת מלכות שנקראת ארץ. **יט.** פירוש, כמו ויעבר דשם שהכוונה היא שהי"ג מדות הרחמים המאירים לפעמים לעולם הוא על ידי השם בן ע"ב שנרמזו בתיבת ויעבר כן הוא הרמז בויעבר דכאן. **כ.** "אעביר כל טובי"

ואז ידע שהקדוש ברוך הוא שולט על הכל, ואז בנה מזבח, ושני מזבחות היו, לפי שכאן נתגלה לו שהקדוש ברוך הוא שולט על הכל, והבין חכמה העליונה מה שלא היה יודע מקודם לזה, לפיכך בנה שני מזבחות, אחד למדרגת הנגלה, ואחד למדרגת הנסתרת^[כז]. בא וראה שכך היה, בתחילה כתוב **"וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנְּרָאָה אֵלָיו"** ואחר כך כתוב **"וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה'"** - סתם, ולא כתוב הנראה אליו, והכול סוד של חכמה הוא, ואז נתעטר אברהם ממדרגה למדרגה, עד שעלה למדרגתו^[כח], זה שכתוב **"וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגַבָּה"**, זה דרום שהוא חלקו של אברהם, הלוך ונסוע, מדרגה אחר מדרגה עד שעלה לדרום, ושם התקשר כראוי ועלה למדרגה של דרום, **כיון שנתעטר אברהם במדרגתו בארץ הקדושה, ונכנס במדרגה הקדושה, אז מה כתוב, "ויהי רעב בארץ"**^[כט] שלא ידעו ידיעה איך להתקרב לפני הקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ' עמוד ב'

ארץ ישראל נתקנת בתיקון קדוש

"וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ", שעד עתה לא היה הכח שעל הארץ נותן תוקף ומזונות על הארץ, משום שעוד לא נתתקנה ולא נתחזקה במקום, כיון שראה אברהם שזה הכח הממונה על הארץ אינו נותן תוקף וכח קדוש כראוי, אז - **"וַיֵּרַד אַבְרָם מִצְרִימָה לְגֹר שָׁם"**, מאין ידע זאת אברהם, שכתוב: **"לְזַרְעָךָ אֶתְּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת"**, מכאן הבין אברהם שהארץ הזאת לא תתקן בתיקון קדוש, אלא במדרגות הקדושות שיצאו ממנו^[ל] ואז הבין אברהם סוד החכמה, שהארץ הזאת לא תתקן בקדושה אלא באופן הנזכר.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א

מצרים נוטה לימין - לפיכך ירד אברהם למצרים

"וַיֵּרַד אַבְרָם מִצְרִימָה לְגֹר שָׁם", מה הטעם למצרים, אלא לפי ששקולה כגן ה', שכתוב **"כגן ה' כארץ מצרים"**, כי שם טובב והולך נהר אחד שהוא לימין^[מ] שכתוב שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב, ואברהם כיון שידע ונכנס באמונה השלמה, בקש להבין כל אותן המדרגות הנאחזות למטה^[מא] ומצרים היה נוטה לימין, לפיכך ירד למצרים, ובא וראה רעב לא שכח בארץ, אלא כאשר נסתלק הרחמים מן הדין^[מב].

זיו הזוהר

כי אם לשמוע דבר ה"י. כז. שהן יצחק ויעקב גבורה ורחמים עם י"ב שבטי ישורון. כח. היינו בחינת הימין דס"א שנקרא ג"כ חסד ככתוב כי יקח את אחותו חסד הוא ולפיכך מצרים שטופי זמה היו. כט. היינו המרכבה של הסט"א כי את זה לעומת זה עשה אלהים. ל. וטרם שנוולד יעקב לא

ידי זה הבין ג"כ הסוד של הר ה' היינו מקום בית המקדש. כד. היינו נגד בינה ומלכות שנקראות אימא עלאה ואימא תתאה וגם לאה ורחל, כי כל ענין עבודת מזבח היא בעלמא דנוקבא. כה. היינו שהתדבק במדת החסד צד ימין שהוא דרום. כו. על דרך הכתוב "לא רעב ללחם ולא צמא למים

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א עמוד ב'

פרעה הקריב את ישראל לתשובה

"וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבוֹא מִצְרַיִם", אמר רבי אלעזר, "כאשר הקריב", כאשר קרב צריך לומר, מה כאשר הקריב, אלא ככתוב ופרעה הקריב, שהוא הקריב את ישראל לתשובה, אף כאן הקריב, שהקריב את עצמו להקדוש ברוך הוא כראוי. "לבוא מצרימה", להסתכל באותן המדרגות ולהתרחק מהם, ולהתרחק ממעשי ארץ מצרים. אמר רבי יהודה, בא וראה, בשביל שירד אברהם למצרים בלי רשות, נשתעבדו בניו במצרים ד' מאה שנים, שהרי כתוב "וירד אברם מצרימה", ולא כתוב רד מצרימה, ונצטער כל הלילה ההוא בשביל שרה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א עמוד ב'

אף שעל ידי טורח הדרך מתכחש יופיו של האדם נשארה שרה ביופייה

"וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרַי אִשְׁתּוֹ הֲנֵה נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה יִפֶּת מְרָאָה אָתָּה", וכי עד השעה ההיא לא ידע אברהם שאשה יפת מראה היתה, אלא הרי ביארו שעד השעה ההיא לא נסתכל בצורתה של שרה, מגודל הצניעות שהיתה ביניהם, וכאשר קרב למצרים נתגלה פניה והסתכל בה^[א]. דבר אחר, במה ידע, אלא על ידי טורח הדרך האדם מתבזה, והיא עמדה ביופייה ולא נשתנתה דבר אחר, "הנה נא ידעתי", שראה עמה השכינה, ובשביל זה היה אברהם בטוח ואמר "אחותי היא", ודבר זה עולה לשני אופנים, אחד כמשמעו, ואחד ככתוב (משלי ז'): **"אָמַר לְחַכְמָה אַחֲתִי אָתָּה"**, וכתוב (דברים ה'): **"וְאֶת תְּדַבֵּר אֱלִינוּי"**^[ב]. למען ייטב לי בעבורך, כנגד השכינה אמר, בעבורך ייטיב לי הקדוש ברוך הוא. "וחיתה נפשי בגללך", לפי שבזאת יתעלה האדם, ויזכה לעלות לדרך החיים. רבי ייסא אמר, יודע היה אברהם שכל המצרים הם שטופי זימה, וכיון שכל זה ידע למה לא נתיירא על אשתו, ולא חזר מן הדרך שלא יכנוס שמה, אלא בשביל שראה השכינה עמה.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף נ"ב עמוד א'

אברהם אף שהיה צדיק לא סמך על זכות עצמו אלא על זכות אשתו

"אָמְרִי נָא אַחֹתִי אָתָּה", אמר רבי אלעזר, מקרא זה קשה, וכי אברהם שהיה ירא חטא אוהבו של הקדוש ברוך הוא היה אומר כן על אשתו כדי שייטיבו לו, אלא אברהם אף על פי שהיה ירא חטא לא סמך עצמו על זכותו, ולא בקש מן הקדוש ברוך הוא בשביל זכותו, אלא סמך עצמו על זכות אשתו שירוויח בעבורה ממון שאר העמים^[א], שהרי ממון בעבור אשתו זוכה אדם, זה שכתוב (משלי י"ט): **"בֵּית וְהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת וְיָמָה אִשָּׁה מְשַׁכֶּלֶת"**, מי

האירה בעולם מדת הרחמים. לא. אפשר שהיו

פניה מכוסה תמיד במסוה דקה מחמת צניעות כנהוג בין נשי קדם, ושם נתגלו פניה על יד רוח שאינה מצויה. לב. חכמה היינו חכמת תורה שבע"פ, וזהו ג"כ ואת תדבר אלינו שהיתה השכינה מדברת מתוך גרונו של משה. לג. אין פירושו על

שזוכה באשה משכלת זוכה בכל, וכתוב: "בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלָהּ וְשָׁלַל לֹא יַחְסֹר", ואברהם היה מהלך בעבורה לאכול שלל משאר העמים, וסמך עצמו על זכותה, שלא יוכלו לענוש אותו ולצחק בה, ובשביל זה לא נתיירא כלום לומר "אחותי היא", ולא עוד אלא שראה מלאך אחד הלך לפניו, ואמר לו לאברהם אל תירא עבודה, הקדוש ברוך הוא שלחני להוציא לה ממון משאר העמים ולשמר אותה מהכול, ואז לא נתיירא אברהם עבור אשתו אלא עבור עצמו, שלא ראה עמו מלאך אלא עמה, אמר, הרי היא נשמרת ואני לא נשמר, ובשביל זה אמר "אמרי נא אחותי את" וגו'. "יִיטֵב לִי", ייטיבו לי צריך לומר, שכתוב "והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת", ולפי זה ייטיבו לי צריך לומר^[לד], אלא ייטב לי זה שהולך לפניך, ייטב לי הקדוש ברוך הוא בעולם הזה בממון, וחיתה נפשי בעולם הבא בגללך, שלא תסירי מן דרך האמת, שאם אזכה בעבורך ממון בעולם הזה, ואת תסירי מן דרך האמת, הרי מיתה מזומנת בעולם ההוא^[לה], אלא השמרי שתחי נפשי בעולם ההוא בגללך. ולפי שהמלאך ההוא הלך לפניו לשמרה, מה כתוב "וינגע ה' את פרעה" וגו', על דבר שרי ודאי, שהיתה אומרת למלאך הך, והוא מכה, ועל כן לא נתיירא אברהם עבודה כלום, שהרי היא נשמרה, ומה שנתירא עבור עצמו נתיירא, שלא ראה עמו שמירה כזו, בא וראה עשר פעמים פקדה שרה למלאך להכות לפרעה, ובעשר מכות נלקה, סימן עשתה שרה לבניה אחריה במצרים.

זיו הזוהר

אותם בכל טוב ועשירות גדולה. לד. כמו שיראו הוא לשון רבים כן היה צריך לומר ייטיבו בלשון רבים ולא ייטיב בלשון יחיד. לה. ולא רצה אברהם שיהיה הוא בגן עדן ושרה אשתו בגיהנם.

דרך אונאה, אלא שזאת ידעו שכל מעשי אבות סימן לבנים, ואברהם פעל אז לדורות עולם עבור בניו שבאם יהיו ישראל נתפסים מן האומות יגמר הדבר שהאומות בעל כרחם יחזירו למקומם ועוד יענקו

השמטות

מצרים האיר מאורה של שרה

"וַיְהִי כְּבֹא אֲבָרָם מִצְרֵימָה - וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעֲהַ", כבואם צריך לומר, ושרה היכן היתה, אלא הרי ביארו שאברהם הכניסה בתיבה וסגר עליה, כיון שהגיע למצרים אמרו לו תן מכס, אמר אני אתן מכס, אמרו לו כלים אתה טוען, אמר אני אתן מכס של כלים, אמרו לו בגדי משי אתה טוען, אמר אתן מכס בגדי משי, אמרו לו מרגליות אתה טוען, אמר להם אתן מכס מרגליות, אמרו לו אי אפשר אלא שתפתח התיבה ונראה מה נמצא בה, כשפתחו התיבה האירה ארץ מצרים מאור שלה כאור השמש, זה שכתוב: "כִּי יִפֹּה הוּא מְאֹד".

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א'

על ידי שנלקחה שרה לפרעה באו כל המכות על המצריים

מה מאד - אמר רבי יהודה, שראו בתיבה צורה מאירה, הוציאו אותה וראו אותה כבתחילה^[לז], זה שכתוב "ויראו אותה שרי פרעה", כיון שכתוב ויראו המצרים את האשה, מה "ויראו אותה שרי פרעה", אלא שהוציאו אותה וראוה כבתחלה, ואז "ויהללו אותה אל פרעה". אמר רבי יצחק, וי לאלה רשעי העולם, שאין יודעים ואין משגיחים במעשיו של הקדוש ברוך הוא, והם אין מסתכלים שכל מה שנעשה בעולם מעם הקדוש ברוך הוא הוא, שהוא יודע מראשית מה שיהיה לבסוף, שכתוב (ישעי' מ"ו): "מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית", והוא צופה ועושה מעשים לראשונה, בשביל להעלותם לאחר זמן. בא וראה, לולא שנלקחה שרה אצל פרעה, הוא לא נלקה, והכאה זו גרמה הכאה לאחר זמן, להלקות המצרים בנגעים גדולים, כתוב כאן "נגעים גדולים", וכתוב שם (דברים ו'): "וַיִּתֵּן ה' אוֹתוֹת וּמִפְתֵּיִם גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בְּפְרַעֲהַ", מה שם י' מכות, אף כאן י' מכות, כמו שעשה הקדוש ברוך הוא נסים וגבורות לישראל בלילה, אף כאן עשה לה הקדוש ברוך הוא לשרה נסים וגבורות בלילה.

זוהר זוהר

לז. פירוש, שכאשר שרה היתה בתיבה וצורתה מאירה חשבו שסבת הדבר היא שדופני התיבה מכוסות בפנים באיזה דבר או מין צבע המאיר ומשליך קרני אור על פניה, אבל כשיצאה משם וראו אותה מאירה כבתחלה אז ידעו שהאור הוא ממנה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א'

הקב"ה שלח את כל המלאכים לילך להלקות את פרעה

רבי יוסי אמר בא וראה כל אותה הלילה ששרה היתה אצל פרעה, באו מלאכים העליונים לזמר לפני הקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות, אמר להם הקדוש ברוך הוא כולכם לכו ועשו מכות גדולות במצרים, להיות רשום למה שאני עתיד לעשות אחר כך.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א'

השכינה לא זזה משרה כל אותו הלילה

ובא וראה שהשכינה לא זזה מן שרה כל הלילה ההוא, בא פרעה לקרב אצלה, בא המלאך והכה אותו, כל זמן שאמרה שרה הך, הוא היה מכה, ואברהם היה מתחזק בריבונו שבודאי שרה לא יכלו לשלוט עליה, זה שכתוב (משלי כ"ח): "וְצַדִּיקִים כִּכְפִיר יִבְטָח", וכאן היה ניסיון שלא הרהר אברהם אחרי הקדוש ברוך הוא. אמר רבי יצחק, בא וראה שבעבור זה לא פקד הקדוש ברוך הוא לאברהם לרדת למצרים, אלא הוא עצמו ברצונו ירד, כדי שלא יהיה פתחון פה לבני העולם, שציווהו על כך, ואחר כך נצטער על אשתו.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד ב'

נאמר לפרעה מכה זו על דבר שרי

"וַיִּקְרָא פְרֹעֶה לְאַבְרָם וּגוֹ", מאין היה יודע, שהרי לא כתוב כאן כמו שנאמר באבימלך, שכתוב: "וְעֵתָהּ הָשֵׁב אֶשֶׁת הָאִישׁ כִּי נִבְיָא הוּא וּגוֹ", וכאן לא אמר לו כלום, אמר רבי יצחק, הרי כתוב "על דבר שרי אשת אברם", שכך היו אומרים לו, על דבר שרי אשת אברם^[לז] שהרי לא היה מדבר עמו כמו שדבר עם אבימלך, אלא בלשון זה נאמר לו ולא יותר, מכה זו על דבר שרי אשת אברם היא, ולא היה מדבר עמו, אז ידע שזו אשת אברהם היא, מיד "ויקרא פרעה לאברם ויאמר" וגו'. "ויצו עליו פרעה אנשים", למה, בשביל שלא יקרב איש להרע להם. "וישלחו אותו", לוויה עשו לו בכל ארץ מצרים. אמר לו הקדוש ברוך הוא, כך אתה עתיד לעשות לבניו, אתה תלווה להם מארצך, שכתוב "ויהי בשלח פרעה את העם", שלווה להם מכל ארצו. אמר רבי אבא, כל כך למה נזדמן לו לאברהם, ולמה נצרך לזה, אלא בשביל לגדל שמו של אברהם ושרה בעולם, שאפילו במצרים שהיו מכשפי העולם, ולא היה יכול איש להינצל מהם, נתגדל שם אברהם ונתעלה למעלה, זה שכתוב "ויעל אברם ממצרים", לאיזה מקום, הנגבה^[לח].

זיו הזוהר
לז. פירוש, המלאכים שהכו אותו אמרו לו כך. לח. למדרגתו מדת החסד דקדושה ולא נדבק בו

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ג עמוד א'

אברהם אבינו לא נתפתה אף כשהגיע למדרגות גבוהות

וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם וּגְוִי, אמר רבי שמעון, בא וראה הכול סוד חכמה הוא, ומרמז כאן בחכמה את המדרגות שלמטה, שירד אברהם להבין עומק שלהן, והבין אותן ולא התדבק בהן, שוב לפני ריבונו, ולא נתפתה בהן כמו אדם הראשון, שכאשר הגיע למדרגה ההיא נתפתה מהנחש וגרם מיתה לעולם, ולא נתפתה כנח שכשהגיע למדרגה ההיא, מה כתוב (בראשית ט'): **"וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלָה"**, אהלה כתוב בה"א [לט] אבל באברהם מה כתוב, **"וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם"**, שעלה ולא ירד, ושב למקומו למדרגה העליונה שהתדבק בה בתחלה, וענין זה היה בשביל להראות החכמה, שנתקיים אברהם בקיום שלם וחזק כראוי ולא נתפתה, עמד על מעמדו ושב למקומו הנגבה, זה דרום, היינו מדרגה העליונה שנדבק בה בתחלה, שכתוב הלוך ונסוע הנגבה, אף כאן הנגבה, זה המקום שנדבק בו בתחלה. בא וראה סוד הדבר, אם אברהם לא היה יורד למצרים ולא היה נצטרף שם בתחלה, לא היה נעשה חלק גורלו של הקדוש ברוך הוא [מ]. כדמיון זה הוא לבניו, כשרצה הקדוש ברוך הוא לעשותם עם אחד עם שלם, ולקרבם אצלו, אם לא היו יורדים תחלה למצרים ולא היו מצטרפים שם, לא היו נעשים עם אחד שלו. כדמיון זה, אם לא היתה נתנה ארץ הקדושה לכנען בתחילה שישלוט בה, לא היתה הארץ הזאת חלקו וגורלו של הקדוש ברוך הוא, והכל סוד אחד.

היך מְעוֹנֵינוּ לְהַקְדִישׁ

דָּקָה בְּיוֹם?

לְקַרְא זוהר הַקְּדוֹשׁ

ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לקל המעוניין להקדיש דקה ביום לקרא זוהר הקדוש, כל יום אתה לומד דקה זוהר ומקרב את הנאולה ברחמים (זוהר דף כ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעתי לך יש חלק בגאולת העם".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
 בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
 במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

זיו הזוהר - כלום מטומאת מצרים שהיא החסד דטומאה. דקדושה. מ. כאמרם ז"ל שאין הקב"ה מעלה אדם לט. היינו הנוקבא דסט"א שהיא לעומת מלכות

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

עברו מעל מאה שנה
שהגה"צ הסקבל האלקי
רבי יודל רוזנבערג
זנוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים וילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפרשיות אשר בו מובאים
קטעי הזוהר המובנים גם
לפי הפשט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולהוציא לאור פרשיות
אחדות מספריו, וכן טעורים
המושפעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים בדרך היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.**

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דרך סלף ישראל חי וקיים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

כלומר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שיבוא מטיח בן דוד
במהרה בימינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנים
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ג עמוד ב'

כשנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל נתגלה לו הקב"ה

ובא וראה, בשעה שנכנס אברהם לארץ, נתגלה לו הקדוש ברוך הוא כמו שמבואר מהכתוב, "לה' הנראה אליו", וקבל שם נפש ובנה מזבח למדרגה ההיא, אחר כך "הלוך ונסוע הנגבה", וקבל רוח, אחר כך עלה להתדבק עם נשמה, אז "ויבן שם מזבח לה'" סתם [מא] זו היא נשמה, שהיא סתומה של כל הסתומות, וכיון שידע שנצרך להצטרף ולהתעטר במדרגות, מיד וירד אברם מצרימה, והנצל משם ולא נתפתה מאותן אורות חיצוניות, ונצטרף ושב למקומו, לאחר שירד ונצטרף מיד ויעל אברם ממצרים, עלה ודאי ושב למקומו והתדבק בהקדוש ברוך הוא, ונעשה צד הימין של העולם [מב] ואז "ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובוזהב", כבד מאד, בצד של מזרח, במקנה, בצד של מערב, בכסף, מצד של דרום, בוזהב, מצד של צפון [מג], "וילך למסעיו", לפקד מקומו ומדרגתו, "מנגב ועד בית אל", לתקן מקומו ולחבר המדרגות ביחוד שלם, שהרי מנגב ועד בית אל נמצא הסוד של חכמה כראוי [מד], "אל המקום אשר היה שם אהלה בתחלה", אהלה בה"א, איזו אהלה, זה בית אל, ועוד רשם ואמר "אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה", שכתוב לה' הנראה אליו, ואז "ויקרא שם אברם בשם ה'", אז התדבק באמונה השלמה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ד עמוד א'

לוט בקש לחזור ולעבוד עבודה זרה

"וַיְהִי רִיב בֵּין רְעֵי מִקְנֵה אַבְרָם וּגו'", אמר רבי שמעון, לוט בקש לחזור ולעבוד עבודה זרה שעובדים אליה יושבי הארץ, וסוף המקרא מוכיח, שכתוב: "וְהַכְנַעֲנִי וְהַפְרִזִי אֶזְרָא יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ", ומנין שלוט חזר לסרחונו לעבודה זרה, שכתוב "ויסע לוט מקדם", מה מקדם - מקדמונו של עולם, כתוב כאן "ויסע לוט מקדם", וכתוב "ויהי בנסעם מקדם", מה

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ד עמוד א'

בגי' הויה פשוטה, ומאד בגי' הויה דמילוי אלפיין המאירים בתפארת, במקנה רמז על מלכות, כי מקנ"ה בגי' ה' הויות עם השם אדני, והיינו כי ה' הויות של חסדים ממתיקים הדינים של השם אדני שהוא במלכות, והקב"ה נתן חכמה לאברהם להשיג כל זה בעבור שעמד בהנסיון של ירידתו למצרים ולא נכשל שם. **מד.** פירוש, כי נגב היינו דרום רמז

פירוש למדרגה יותר גבוה שנקרא עלמא דאתכסיא או אימא עלאה. **מב.** שעל ידי עבודתו הקדושה ימשיך חסד לעולם. **מג.** פירוש, שהשיג אור שאר הספירות הקדושות של ארבע צדדי העולם, כי כסף ודרום היינו חסד, זהב וצפון היינו גבורה, סטרא דמזרח היינו תפארת, סטרא דמערב היינו מלכות, כבד מאד, רמז על תפארת, כי כב"ד

שם נסעו מקדמונו של עולם, אף כאן כך, כיון שידע אברהם שלוט לזה נוטה לבו, מיד **"ויאמר אברהם אל לוט וגו' הפרד נא מעלי"**, אין אתה כדאי להתחבר עמי, אז נפרד אברהם ממנו, ולא רצה ללכת ולהתחבר עמו, שכל מי שנתחבר לרשעים, סופו ללכת אחריו ולהתענש בשבילו, מניין, מיהושפט שהתחבר עם אחאב, ולולא זכות אבות שעמדה לו היה נענש שם, שכתוב (דברי הימים ב' י"ח): **"וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט"**, ואז ניצל, כמו שכתוב **"וַיִּסִּיתֶם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ"**, ועל כן לא רצה אברהם ללכת עם לוט, ואעפ"כ לא רצה לוט לחזור מסרחונו, אלא **"ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן"**, **"ויסע לו לוט מקדם"**, נסע מן קדמונו של עולם, ולא רצה להתדבק באמונה השלמה כאברהם, **"אברהם ישב בארץ כנען"**, להתדבק במקום של האמונה, ולהבין החכמה איך להתדבק ברבוננו, **"ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדום"**, עם אותן רשעי העולם שיצאו מתוך האמונה, שכתוב **"ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד"**, כל אחד נפרד לדרכו כראוי לו.

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ח עמוד א'

מה גן ה' לא נצרך לאיש שישקה אותה - אף מצרים לא נצרך לאיש שישקה אותה
"וַיֵּשֶׁא לוֹט אֶת עֵינָיו וְגו' כגן ה' כארץ מצרים באכה צער", אמר רבי אלעזר, עד כאן לא נודע גן ה', אם הוא ארץ מצרים, ואם הוא ארץ סדום, ואם הוא כגן ה' שנקרא גן עדן, אלא כגן ה' שיש בו ספוק ועידון של הכל, כן גם היה סדום, וכן גם היה מצרים, מה גן ה' לא נצרך לאיש להשקות לו, אף מצרים לא נצרך לאחור שישקה לו, משום שהנילוס הוא עולה ומשקה לכל ארץ מצרים, ואף סדום מה כתוב בה **"כי כלה משקה"**, כל תענוגי עולם היו בה, ועל כן לא בקשו שאנשים אחרים יתענגו בה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ה עמוד א'

השכינה לא נתגלית אלא באדם הראוי לה

"וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד לוֹט מַעֲמֹו שָׂא נָא עֵינֶיךָ וְרֵאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָה שָׂם צְפִנָּה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיִּמָּה", אמר רבי אבא, בא וראה כמו שהשכינה אינה נתגלית אלא במקום הראוי לה, כן גם לא נראית ולא נתגלית אלא באדם הראוי לה, שהרי מן היום שעלה על רצונו של לוט לחזור לסירחונו, נסתלק רוח הקודש מן אברהם, וכאשר נפרד לוט ממנו, מיד נחה רוח הקודש במקומו, זה שכתוב: **"וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד לוֹט מַעֲמֹו"**, בא וראה כיון שראה אברהם שלוט חזר לסירחונו, היה נתיירא אברהם, אמר אפשר חס ושלום בעבור התחברות הזאת אבדתי חלק הקדושה שהכתיר לי הקדוש ברוך הוא, כיון שנפרד ממנו אמר ליה **"שָׂא נָא עֵינֶיךָ וְרֵאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָה שָׂם"**, מה מן המקום אשר אתה שם, שנדבקת בו בתחילה, ונתעטרת באמונה השלמה, צפונה ונגבה קדמה וימה, אלה הם מסעיו שעשה בתחלה, שכתוב: **"וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו"**, וכתוב: **"הַלֹּךְ וְנִסְוֵעַ הַנִּגְבָּה"**, אלה הן

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ח עמוד א'

לחסד, ובית אל היינו מלכות, ועבודת אברהם היה להזריח אורות החסדים בהבית אל, היינו במלכות

מדרגות העליונות שנתעטר באמונה השלמה בתחילה^[מה], ואז נתבשר שלא תסיר ממנו ומן בניו לעולם, שכתוב "כִּי אַתְּ כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה רוֹאֶה", מה "אשר אתה רואה", זו מדרגה הראשונה שנתגלה לו, כמו שכתוב "לה' הנראה אליו", ולכך כתוב "אשר אתה רואה", לפי שמדרגה זו הראשונה נכללת מכל המדרגות^[מי] ולכן נראות בה, ולפיכך כתוב "כי את כל הארץ אשר אתה רואה" וגו'.

זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ה

ארבעה צדדי העולם ראה כאילו ראה כל העולם

עוד אמר רבי אבא, מה "אשר אתה רואה", וכי לפי ראייתו של אברהם ירש הארץ ולא יותר, עד כמה רואה אדם, ג' פרסאות או ד' או ה' פרסאות, והוא אמר "כי את כל הארץ אשר אתה רואה" וגו', אלא כיון שארבעה צדדי העולם ראה, כל הארץ ראה, שהרי ארבעה צדדי העולם הם כלל כל העולם, ועוד שזקפו הקדוש ברוך הוא על ארץ ישראל, והראה לו שהיא קשורה בצדדי העולם^[מז] והיה רואה הכל.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ו עמוד ב'

אברהם הוציא את בני העולם מעבודה זרה והכניסם תחת כנפי השכינה

"וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר וגו'", אמר רבי אלעזר, בא וראה בשעה שנתחברו כל המלכים האלה להתגר מלחמה על אברהם, נוסדו יחד עליו להעבירו מן העולם, וכיון ששלטו בלוט בן אחיו של אברהם מיד הלכו משם, שכתוב: "וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכֻשׁוֹ בֶן אַחִי אַבְרָם וַיִּלְכוּ", מאי הטעם, משום שצורתו של לוט היתה דומה לאברהם, ולפיכך וילכו, כי כל המלחמה ההיא בעבורו היתה^[מח] מה הטעם, לפי שהיה אברהם מוציא בני העולם מעבודה זרה, והכניסם בעבודת הקדוש ברוך הוא, ועוד עוררם הקדוש ברוך הוא למלחמה בעולם, כדי להגדיל שם אברהם בעולם, ולהקריב אותו לעבודתו.

זיו הזוהר

והיא כמו אספקלריא שנתראות בה כל ספירות העליונות. מז. פירוש, שכל הספירות משפיעות במלכות והיא כמו מרכז להם, ולפיכך ארץ הקדושה נקראת נקודה אמצעית של ישוב העולם כמו נקודת המרכז להעיגול הסובב. מח. אפשר שהרגישו על יד אצטגניותם שיש בלוט ניצוץ גדול ונורא דקדושה שהיא נשמת המשיח, וזהו הענין שצורתו של לוט היתה דומה לאברהם צורה היינו כח הרוחני, ולפיכך חשבו כי די להם ניצוח המלחמה במה שלקחו את לוט בשביה.

כדי להמתיק הדינים דשם. מה. כמבואר לעיל שצפונה ונגבה קדמה וימה רמז על הספירות חסד גבורה תפארת מלכות, וזהו עיקר האמונה שהמלכות מנהגם עולם הזה על פי הג' ספירות חד"ר, חסד דין רחמים. מז. היינו שנתבשר שהשכינה הקדושה אל תסיר מישראל לעולם אף בטומאתם ואף בגלותם, והשכינה הקדושה שרשה במדרגה הראשונה הנכללת מכל המדרגות ולכן נראות בה והיינו מדת המלכות ספירה העשירית שכל הספירות משפיעות בה על יד ספירת היסוד

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נחל לביש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מלחמה גדולה נגד המזווות הפסולות¹, בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל². בשנת תשכ"ו, הקים ארגון הצלה, ונדפסו ספר, וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ז, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין. בשנת תשכ"ח, ערך מערכה גדולה על אזוהרת זמן קריאת שמע ותפלה³. בשנת תשכ"ח, הקים ארגון ובית דין גדול לכשרות וטהרת המקוואות⁴. בשנת תשכ"ט, יום הדפוס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. בשנת תשל"ב-ס"ב, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁵, בשנת תשל"ד, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפסו גם כן במדריך לכשרות # 2. בשנת תשל"ה, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת⁶. בשנת תשל"ט-ס"ג, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁷, בשנת תשמ"א-ס"ד, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב⁸. בשנת תשמ"ו יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. בשנת תשס"ד שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. בשנת תשס"ד, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. בשנת תשס"ז - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף זוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות זוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור זוהרה" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות זוהרה" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני זוהרה", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני זוהרה - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיק מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיק דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף קי"ב עמוד ב'

הקב"ה הלך עם אברהם שלא יוכלו להזיקו

"וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכְּמוּ", אמר רבי יהודה, כתוב (שמואל א' ב'): **"רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בִכַח יִגְבֵּר אִישׁ",** חסדו כתוב אחד, זה אברהם, שהקדוש ברוך הוא הלך עמו תמיד, בשביל שלא יוכלו להזיקו, "ורשעים בחשך ידמו", אלה אותן המלכים שהרג הקדוש ברוך הוא בלילה ההוא שרדף אברהם אחריהם, זה שכתוב "בחשך ידמו", זה הלילה שנקשר בחשך והרגם[מט], אברהם רדף והלילה הרגם, זה שכתוב "ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם", "ויחלק עליהם לילה", זה הקדוש ברוך הוא שחלק הרחמים מן הדין, כדי לעשות נקמות לאברהם, ולפיכך "ורשעים בחשך ידמו". "ויכם", ויכום צריך לומר[נ], אלא זה הקדוש ברוך הוא. **"כִּי לֹא בִכּוּחַ יִגְבֵּר אִישׁ",** שאברהם ואלעזר בלבדם היו. רבי יצחק אמר, הרי למדנו במקום שהנזק מצוי אל יסמוך אדם על הנס, ולא היה מקום שהנזק מצוי כמו כאן, שאברהם הלך אחר חמשה מלכים לרדוף אחריהם ולהתגר מלחמה. אמר רבי יהודה, כשהלך אברהם לזה, לא הלך להתגר מלחמה, ולא סמך על הנס, אלא צערו של לוט הוציאו מביתו, ולקח עמו כסף לפדותו, ואם לא ימות עמו תוך השביה, כיון שיצא ראה השכינה מאירה לפניו, וכמה חיילות סביבו, בשעה ההיא רדף אחריהם והקדוש ברוך הוא הרגם, זה שכתוב "ורשעים בחשך ידמו".

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד א'

הכהונה נתנה לאברהם

"וּמַלְכֵי צֶדֶק מְלֶךְ שְׁלָם הוֹצִיא לָחֵם וַיֵּין וְגוֹ", אמר רבי שמעון בקש הקדוש ברוך הוא להוציא הכהונה מן שם, כמו שכתוב והוא כהן לאל עליון, כיון שהקדים ברכת אברהם לברכת ריבונו, אמר לו אברהם וכי מקדימים ברכת עבד לברכת ריבונו, מיד נתנה הכהונה לאברהם, שכתוב (תהלים ק"י): **"נָאֵם ה' לְאֹדְנֵי שֵׁב לִימִינֵי",** וכתוב אחריו: **"נִשְׁבַּע ה' וְלֹא יִנָּחַם אֶתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתֵּי מַלְכֵי צֶדֶק",** שכתוב: **"וְהוּא כִּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן",** ואין זרעו כהן.

זיו הזוהר מ.ט. פירוש, מדת הדין שנקרא חשך וגם לילה. נ. "ויכם" משמעותו שאחד הכה אולם, "ויכום"

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד ב'

אברהם עורך ברכות, יצחק עורך שיש דין לעולם, יעקב עורך רחמים לעולם
אמר רבי יעזר, בא וראה, כאשר נמצאים צדיקים בעולם, נתעורר ברכות לכל העולמות,
 כיון שבא אברהם נתעורר ברכות לעולם, שכתוב "ואברכך", "והיה ברכה", מה "והיה
 ברכה", רמז שתהיינה נמצאות בעבורו ברכות למעלה ולמטה, שכתוב "ונברכו בך" וגו',
 וכתוב "ואברכה מברכך", בא יצחק והודיע לכל שיש דין ויש דיין למעלה להיפרע
 מהרשעים, והוא היה מעורר דין בעולם, בשביל שיהיו יראים מהקדוש ברוך הוא כל בני
 העולם, בא יעקב והיה מעורר רחמים בעולם, והשלים האמונה בעולם כראוי, בימי אברהם
 מה כתוב, "ומלכי צדק מלך שלם", שנתעטר כסא הכבוד במקומו, ואז נמצא מלך שלם
 בלי פגם כלל^[א], "הוציא לחם ויין", שהמשיך שפע לכל העולמות כראוי, "הוציא לחם
 ויין", שלא נמנעו ברכות מכל העולמות, "הוציא", כמו שכתוב "תוצא הארץ"^[ב] ממדרגות
 שלמעלה המשיך מזונות וברכות לכל העולמות, "והוא כהן לאל עליון", שנמצא הכל
 בשלמות עליונה כראוי, להראות כמו שהרשעים עושים פגם בעולמות ומונעים הברכות,
כן גם בשביל הצדיקים באות ברכות לעולם, ובזכותם מתברכים כל בני העולם. ויתן
לו מעשר מכל, מה מעשר מכל, מאותן הברכות היוצאות מן כל^[ג] לפי שהוא המקום
 שכל הברכות הבאות לעולם משם יוצאות. דבר אחר, "ויתן לו מעשר מכל", הקדוש ברוך
 הוא נתן לו מעשר, ומה הוא, זו המדרגה שכל פתחי האמונה והברכות שבעולם שם
 נמצאות^[ד], וזהו מעשר, אחד מעשרה, ועשרה ממאה, מכאן ולהלאה נכנס אברהם בקיום
 שלמעלה כראוי.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ח עמוד ב'

אחר שהרג הקב"ה את המלכים היה חושש אברהם שמא איבד את זכותו
"אֲחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לְאִמְרֵי, אמר רבי יהודה, בא וראה,
 אחר הדברים האלה שרדף אברהם אחר המלכים, והרגם הקדוש ברוך הוא, היה
 אברהם תוהה ואמר, אפשר חס ושלוש נגרע ממני שכר ההוא, שהייתי מקרב אנשים אצל
 הקדוש ברוך הוא, והתחברתי עמהם לקרבם אליו, ועתה נהרגו אנשים על ידי, מיד אמר לו
 הקדוש ברוך הוא, "אֶל תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לָךְ שְׂכָרְךָ הֲרִבָּה מְאֹד", שכר תקח עליהם,
 שהרי כולם לא יהיו זכאים לעולם. "הִיָּה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לְאִמְרֵי", מה במחזה, אלא

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ח עמוד ב'

משמעותו שרבים הכו אותם. **נא.** פירוש, שהשפיע על כסא הכבוד מדת המלכות חסדים ממקומו, היינו משרשו שהוא מדת החסד, ועל ידי זה נקראת מלך שלם משום שנתמלאית בשפע רב. **נב.** פירוש, "תוצא הארץ" היינו שמדת המלכות תשפיע השפע לזה העולם מה שקבלה מעולמות העליונים, וכן כאן "הוציא לחם ויין" הכוונה שאברהם גרם השפעת שפע וברכה לזה העולם

מעולמות העליונים. **נג.** פירוש, מן ספירת יסוד שנקראת כל. **נד.** פירוש, שהקב"ה נתן לאברהם ספירת המלכות שיוכל לפעול בה בכח עבודתו הקדושה כרצונו, והיא ספירה העשירית שכל מיני השפע הנשפעות לעולם הזה נמצאות שם תחלה, וכיון שהיא אחת מעשר נקראת מעשר, והיא ג"כ עשר ממאה כיון שכל ספירה נכללת מעשר ספירות.

בהוא מראה ומדרגה שכל הצורות נראות בו^[נח]. אמר רבי שמעון, בא וראה, עד שלא נמול אברהם היתה מדרגה אחת מדברת עמו, ואיזו היא, זו מחזה^[ני], כמו שכתוב (במדבר כ"ד): **"מַחֲזֵה שְׂדֵי יַחֲזֵה"**, כיון שנמול היו כל המדרגות שורות על מדרגה הזאת^[ני] ואז דבר עמו, זה שכתוב **"וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי"**, וטרם שנמול לא היו אותן מדרגות שורות עליו לדבר עמו, ואם תשאל הרי בתחילה כתוב: **"וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם"**, וכתוב: **"וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וְנֹסֵעַ הַנֶּגְבָה"**, וכתבו: **"וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה'"**, הרי נרמז כאן אותן מדרגות העליונות, ועתה אמרנו שטרם שנמול לא היו אותן מדרגות עליונות שורות על מדרגה זו לדבר עמו, אלא בא וראה, בתחילה נתן הקדוש ברוך הוא חכמה לאברהם, להבין החכמה להתדבק בה, וידע סוד האמונה, אבל לדבר עמו לא היה אלא זו מדרגה התחתונה בלבדה, כיון שנמול כל מדרגות העליונות היו שורות על מדרגה זו התחתונה בשביל לדבר עמו, ואז נתעלה אברהם בכל כמו שאמרנו^[נח]. בא וראה, עד שלא נמול אדם אינו נקשר בשם הקדוש ברוך הוא, כיון שנמול נכנס בשמו ונתקשר בו, ואם תשאל הרי אברהם נתקשר בו טרם שנמול, כך היה שנתקשר בו אבל לא כראוי, שהרי מתוך אהבה עליונה שהיה הקדוש ברוך הוא אוהב אותו היה מקרבו אליו, אחר כך ציוה לו להימול, וניתן לו הברית^[נט] קשר של כל מדרגות העליונות, הברית הוא הקשר המקשר הכל כאחד, שיתכלל זה בזה, ברית הקשר שהכל נקשר בו, ולפיכך אברהם טרם שנמול, הדבור לא היה עמו אלא במחזה כמו שנתבאר, בא וראה, **"אָנֹכִי מִגֵּן לְךְ"**, אנכי זו מדרגה הראשונה שנקשר בה בתחילה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף פ"ח עמוד ב'

כל מקום שכתוב בתורה מחזה - זה השם שנתגלה לאבות

"אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחֲזֵה לְאָמְרוֹ", בכל מקום שכתוב בתורה במחזה, זה השם שנתגלה להאבות, ומי הוא, שד"י, שנאמר **"וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי"**, כמו שכתוב (במדבר כ"ד): **"אֲשֶׁר מַחֲזֵה שְׂדֵי יַחֲזֵה"**, וזה הוא מראה שכל מראות העליונות נראין מתוכו^[ס] כאספקלריא הזוה שכל הצורות נראות בו, והכל אחד, מראה ומחזה אחד הוא, זה תרגום^[סא] וזה לשון הקודש: אמר רבי יוסי, הרבה תיבות כאלה בתורה, ועל כן דיה לו רשות לאונקלוס לתרגם בלשון ההוא שהראה הקדוש ברוך הוא בתורה, ולשון זה נסתר הוא מן מלאכים עליונים, במחזה, שהיה לשון נסתר מן מלאכים עליונים, שלא ידעו מזה כשדבר הקדוש ברוך הוא עם אברהם, מה הטעם, לפי שאברהם לא היה נמול, והיה ערל, ערל בשר, ולפיכך היה מעלים מהם לדבר עמו בלשון תרגום,

זוהר זיו הזוהר

בהתגלות כמו בראיה ושמיעה חושיית. **נט.** היינו השגת כח ספירה השניה שנקראת יסוד שהיא הקשר של כל הספירות, כי כל הספירות המשפיעות שפע למלכות נשפעת שפע ההיא דרך ספירת היסוד. **ס.** היינו ספירת מלכות כנוכר לעיל. **סא.** פירוש, אם משביעין אותם או שיכניסו תפלה כזו לפנים.

נה. היינו ספירת מלכות ספירה הראשונה מתתא לעילא. **נו.** פירוש, שלא השיג רק ספירה האחרונה בלבד שנקראת מחזה. **נז.** ואחר המילה השיג מן ספירה האחרונה גם שאר ספירות העליונות. **נח.** פירוש, שמתחלה היה רק השגה על יד חקירה שכלית בכח החכמה שנתן לו הקב"ה, ואח"כ השיג כל הספירות

כדמיון זה בלעם, שכתוב אשר מחזה שדי יחזה, נסתר היה הדבר מן מלאכי השרת, כדי שלא יהיה להם פתחון פה, שהקדוש ברוך הוא מדבר עם ערל טמא, שהרי מלאכים הקדושים אין נזקקים בלשון תרגום, ואפשר תאמר שאין יודעים, הרי גבריאל למד ליוסף ע' לשון, ותרגום מע' לשון הוא, אלא ידיעה יודעים אבל לא נזקקים למדנו, שאין חוששים ואין משגיחים עליו, שהרי נמאס הוא לפניהם מכל שאר לשון, ואם תשאל הואיל ונמאס היא ממלאכים עליונים, למה תרגם אונקלוס התורה בלשון הזה, ויונתן בן עוזיאל תרגם המקרא, אלא נמאס הוא רק לפניהם וכן צריך להיות, שעל ידי זה אין קנאה למלאכים עליונים על ישראל יותר, ועל כן תרגם התורה והמקרא כך, אבל האמת שאין זה לשון נמאס, שהרי בכמה מקומות כתב הקדוש ברוך הוא בתורה כך, ולפי שזה הלשון נסתר מן מלאכים עליונים הקדושים, לכן נתגלה בו הקדוש ברוך הוא לאברהם בדרך נסתר, שלא יסתכלו בו מלאכים הקדושים, ולא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא נתגלה על איש ערל, ומתי נגלה לו בהתגלות מלאכים עליונים, כאשר נתן לו ברית היסוד הקדוש, שכתוב וידבר אתו אלהים לאמר, אלהים זה שם הקודש, ולא כתוב במחזה, אלא שם הקודש בגלוי, לאמר, מה לאמר, אלא לאמר ולהכריז בכל לשון, שלא תהיה בהסתר, לא בלשון אחד, אלא בלשון שהכל מדברים בו, שיוכלו לאמר זה לזה, ולא יוכלו לקטרג ולומר בפתחון פה, ועל כן "וידבר אתו אלהים לאמור", אלהים ואל מחזה, לפי שהיה מכניסו בברית היסוד הקדוש, והקריבו אליו. רבי יהודה אמר, לפיכך לא נתנה לו אות ה' עד שנימול, מה הטעם, לפי שהיא ממש ברית נקראת, ועל כן כיון שנכנס בברית אז נתנה לו אות ה' כמו שכתוב "ואני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גויים", "ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם", ע"כ.

ספר זוהר השבת – לאבות ופנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ' עמוד א'

מי שאינו זוכה לבנים בזה העולם אינו זוכה ליכנס לפניו מן הפרוכת

"וַיֹּאמֶר אֲבִרָם אֲדֹנָי ה' מַה תַּתֶּן לִי", אדני, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, אלהים, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, סוד הדבר חבור שני העולמות ביחד, עולם התחתון ועולם העליון[סב].

"מַה תַּתֶּן לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי", שאין לי בן, ולמדנו שכל מי שאין לו בן בעולם הזה נקרא ערירי, כמו שכתוב (ויקרא כ'): "עֲרִירִים יִהְיוּ". ואברהם מפני מה אמר דבר זה, שאמר "מה תתן לי", כביכול כאילו לא האמין בו בהקדוש ברוך הוא, אלא כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא "אנכי מגן לך", בעולם הזה, "שכרך הרבה מאד", בעולם הבא, מיד נתעורר אברהם בסוד החכמה ואמר "מה תתן לי", הרי יודע אני שאין אדם מקבל שכר ליכנס בו בעולם הבא אם לא הוליד בן, ועל כן אמר "מה תתן לי ואנכי הולך ערירי", הרי לא תתן לי, לפי שאין אני יכול לזכות בשכר, מכאן שהאיש שאין זוכה לבנים בעולם הזה, אינו זוכה בעולם הבא ליכנס לפניו מן הפרוכת[סג]. ואברהם ראה באצטגנינות שלו שלא יוליד, מה כתוב "וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה", אמר לו הקדוש ברוך הוא, אל תסתכל בזה, אלא בסוד של שמי יהיה לך בן, זה שכתוב "כה יהיה זרעך", זה סוד שם הקדוש, שמשם יומשך לו בן ולא מכח אחר, כה, שהוא שער התפלה[סד] בו ימצא ברכה, בו ימצא האדם בקשתו, "כה", היינו הכח שבא מצד הגבורה, שהרי מצד הגבורה בא יצחק, וצד ההוא של גבורה כה נקרא, שמשם באים זרעים ופירות לעולם, ולא מצד שלמטה כוח הכוכבים והמזלות, אז "והאמין בה", התדבק למעלה ולא התדבק למטה, "והאמין בה", ולא בכוכבים ומזלות, "והאמין בה", שהבטיחו להרבות שכרו לעולם הבא, "והאמין בה", במדרגה היא שנתנה לו, שמשם יבוא לו זרע להוליד בעולם. "ויחשבה לו צדקה", ויחשבה לו שאף על פי שהוא דין, כאילו היא רחמים המדרגה כה. דבר אחר, "ויחשבה לו צדקה", שקשר קשר העליון בתחתון לחברם ביחד[סה]. בא וראה, הרי אמרו, אברהם מוליד, אברם אינו מוליד, ואם תשאל הרי הוליד לישמעאל בעוד שהיה אברם, אבל זה הבן שהבטיחו הקדוש ברוך הוא לא הוליד בעוד שהיה אברם, שהרי בעוד שהיה אברם הוליד למטה, כיון שנקרא אברהם ונכנס בברית אז הוליד

זיו הזוהר

כוונות בכח המחשבה שלו על ספירת מלכות ספירה תתאה בחינת נוקבא שנקראת צדק לקשרה עם לו צדקה, היינו עם ספירת יסוד קשר של כל שאר הספירות בחינת דוכרא שנקרא צדקה, ועל ידי

סב. היינו ספירת מלכות עם ספירת בינה אימא תתאה עם אימא עלאה. סג. מקום שהנשמות נוחות תחת כנפי השכינה נקרא כך. סד. היינו ספירת מלכות. סה. פירוש, ויחשבה שהיה מכוון

למעלה^[ס], ולפיכך אברם אינו מוליד בהתקשרות עליונה, אברהם מוליד כמו שאמרנו, והתקשר למעלה ביצחק.

זוהר חלק ג' פרשת בהעלותך - דף קמ"ח עמוד א'

ויחשבה לצדקה - מי החשיב למי

רבי זירא שאל לרבי אבא, מה שכתוב: **"וְהָאֵמֶן בַּה' וַיַּחֲשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה"**, אם הקדוש ברוך הוא חשבה לאברהם או אברהם להקדוש ברוך הוא, ואני שמעתי שהקדוש ברוך הוא חשבה לאברהם, ולא נתיישב בלבו, אמר לו, כך ביארנו אבל לא כן הוא, בא וראה, "ויחשבה", ויחשוב לו לא כתוב, אלא ויחשבה, אברהם ודאי חשבה להקדוש ברוך הוא, שלמדנו כתוב "ויוצא אותו החוצה", אמר לו הקדוש ברוך הוא, צא מאצטגנינות שלך, אין זה הדרך להבין שמי, אתה רואה ואני רואה, אברם אינו מוליד אברהם מוליד, מכאן ולהבא תשכיל בדרך אחר. **"כה יהיה זרעך"**, מה כה, היא כתר עשירי הקדוש של המלך, להבין בו שמו^[ס], והוא כתר שדינים מתעוררים ממנו, ולמדנו **"כה יהיה זרעך"**, זרעך ממש, בשעה ההיא שמח אברהם להסתכל ולהבין שמו ולהתדבק בו, לפי שנתבשר בכ"ה, ואף על פי שדינים מתעוררים ממנה, חשבה אברהם לכתר ההוא אף על פי שהוא דין כאלו הוא רחמים, זה שכתוב "ויחשבה", מה ויחשבה, [חשב לה] לכתר ההיא צדקה, [שהוא] רחמים^[ס]. אמר רבי יצחק, כ"ה כתר העשירי היא, ונקרא צד"ק, ודינים מתעוררים ממנה, ואברהם אף על פי שידע שדינים מתעוררים ממנה, מן צד"ק הזו, הוא חשבה צדק"ה, שדינים אין מתעוררים ממנו, לפי שהוא רחמים.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ו עמוד א'

כיון שהאיש נימול נכנס בבריתו של הקב"ה

"וְהוּא יְהִי פָּרָא אָדָם יָדוּ בְּכָל וּגּוּי", למד רבי שמעון, אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא קרא אותם אדם, שכתוב (יחזקאל ל"ד): **"וְאֵתָן צֵאֲנֵי צֵאֵן מִרְעֵיתִי אָדָם"**, **"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לִּי"**, מה הטעם קרא אותם אדם, לפי שכתוב **"וְאֵתָם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם"**, שכיון שאיש ישראל נימול נכנס בברית שכתוב הקדוש ברוך הוא עם אברהם, שכתוב **"וְהָ בָרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל־יָמָיו"** (מיכה ז'): **"חֶסֶד לְאַבְרָהָם"** והתחיל ליכנס בזה האדם^[ע], כיון שזוכה לקיים מצות התורה, נכנס בו בזה האדם, ונדבק בגופו של המלך, ואז נקרא אדם, ועל כן זרע ישראל נקרא אדם. בא וראה, כתוב בו בישמעאל **"וְהוּא יְהִי פָּרָא אָדָם"**, פרא

זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ו עמוד א'

ודינים נתעוררים ממנה וצריכה להמתקה על יד ספירת היסוד שנקרא צדקה בכח ה' היות של חסדים, וכאשר נמחקים הדינים על יד החסדים נעשה מזה רחמים. **סט.** פירוש, בספירת יסוד שנקרא כ"ל. **ע.** היינו הספירות של בחינת דוכרא כמש"כ ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו

זה יהיה נשפע השפעות טובות לעולם הזה. **סו.** שאז השיג הכח ליחד העולמות למעלה להולדת נשמות חדשות וגרם התקשרות ויחוד העולמות למעלה להמשיך נשמת יצחק. **סז.** כי בהשגת ספירת המלכות נוכל להבין על ידה שמו, היינו כל העשר ספירות. **סח.** כי ספירת מלכות נקראת צדק

אדם ולא אדם, פרא אדם לפי שנימול, והתחלת של אדם היתה בו, שכתוב "וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהימולו את בשר ערלתו", כיון שנימול נכנס בהתחלה הזאת שנקראת כ"ל, זה שכתוב "והוא יהיה פרא אדם", ולא אדם, "ידו בכל", ידו בכל ודאי ולא יותר, לפי שלא קבל מצות התורה, התחלה היתה בו בשביל שנימול, ולא נשתלם במצות התורה, אבל זרע ישראל שנשלמו בכל, נקראים אדם ממש, וכתוב (דברים ל"ב): "כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חָבֵל נִחְלָתוֹ", בסוף המקרא מה כתוב, "ועל פני כל אחיו ישכן", למדנו שכמה פנים לפנים יש לו להקדוש ברוך הוא, פנים מאירים ופנים שאין מאירים, פנים עליונים ופנים תחתונים, פנים רחוקים ופנים קרובים, פנים שמבפנים ופנים שמבחוץ, פנים של ימין ופנים של שמאל^[עא]. בא וראה, אשריהם ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שדבוקים בפנים עליונים של המלך, באלה הפנים שהוא ושמם דבוקים בהם^[עב] וישראל ושמם אחד הם, ושאר עמים דבוקים באותן פנים הרחוקים, באותן פנים התחתונים, ולפיכך הם רחוקים מגופו של המלך, שהרי רואים אנו כל אותן המצרים קרוביו של ישמעאל, שכמה אחים וקרובים היו לו, וכולם היו בפנים התחתונים, באותן פנים הרחוקים, ובעבור אברהם כאשר נימול ישמעאל, זכה שישים מדורו וחלקו במקום השולט על כל אותן פנים הרחוקים והתחתונים, על כל אותן פנים של שאר העמים, זה שכתוב ידו בכל, ולפיכך ועל פני כל אחיו ישכן, כלומר ישום מדורו וחלקו למעלה מכלם, שתהיה ידו בכ"ל, השולטת על כל שאר פנים שלמטה, ולפיכך ועל פני כל אחיו ישכן ודאי, שלא זכו כמוהו. אמר ליה רבי חזקיה, הרי למדנו גר כשנתגייר נקרא גר צדק ולא יותר, וכאן אומר מורי שידו בכל^[עג]. אמר ליה רבי שמעון, גר למדנו, ואין כן ישמעאל שאין הוא גר, בנו של אברהם היה, בן של קדוש היה, וכתוב בו בישמעאל "הנה ברכתי אותו", כתוב כאן "ברכתי אותו", וכתוב שם "וזה ברך את אברהם בכל", ועל כן כתוב "ידו בכל", ולפיכך כתוב "ועל פני כל אחיו ישכן", שאם שאר קרוביו יתגיירו יהיו נקראים גרי צדק ולא יותר, והוא יותר עליון מכלם.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ה עמוד א'

ביקש הקב"ה לגלות לאברהם את קדושה

וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתְּשַׁע שָׁנִים וַיְרֵא ה' אֶל אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׁדֵי הַתְּהַלְךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים, מקרא זה יש לעיין בו והוא קשה בכמה אופנים, וכי עד עתה לא נתגלה הקדוש ברוך הוא לאברהם, אלא עתה כשהגיע לאותן ימים אז "וירא ה' אל אברהם" ולא קודם, הרי כתוב "ויאמר ה' אל אברהם", "וזה אמר אל אברהם", ויאמר לאברהם ידוע תדע, ועתה מונה מספר הימים, וכאשר מונה אותם כתוב "וירא ה' אל אברהם"^[עיד] משמע שעד עתה לא נתגלה עליו, ועוד שכתוב: **וַאֲבָרָהֶם בֶּן תְּשַׁעִים וַתְּשַׁע שָׁנָה**, בתחילה תשעים

מלמעלה. **עא.** כל זה רמז על ספירות העליונות, וימין ושמאל היינו חסד ודין. **עב.** שמו היינו התורה עם תרי"ג מצות שספירת מלכות כלולה מהן, וזהו שאמרו חז"ל קוב"ה ואורייתא וישראל חד

אינון. **עג.** גר צדק נקרא על שם שנכנס בקדושת ספירת מלכות שנקראת צד"ק, וידו בכל היינו שיש לו אחיזה גם בספירת יסוד הגבוה יותר ונקרא כ"ל. **עד.** פירוש, מדקאמר וירא הזה באמצע הפסוק אחר

שנה ולבסוף תשע שנים^[ע"ה] אלא כך למדנו, כל אותן הימים לא כתוב בו וירא, מה הטעם, אלא כל זמן שהיה ערל וסתום, לא נתגלה עליו הקדוש ברוך הוא כראוי, עתה נתגלה עליו כראוי, שכתוב וירא, מה הטעם, משום שבקש לגלות בו זה האות של כתר הקדוש, ועוד שבקש הקדוש ברוך הוא להוציא ממנו זרע קודש, והקדושה אינה שורה בעוד שהוא ערל בשר, אלא אמר עתה שהוא בן תשעים שנה ותשע שנים, והזמן קרוב הוא שיצא ממנו זרע קודש, יהיה הוא קדוש תחלה, ואחר כך יצא ממנו זרע קודש, לפיכך מונה מספר ימים כאן^[ע"ו] ולא בכל אותן זמנים הראשונים, ועוד אומר תשעים שנה, כי כל ימים הראשונים לא היו שנים, אלא כשנה אחת, שלא היו ימיו ימים, עתה שהגיע לזה, הרי שנים, שנים הן ולא שנה^[ע"ז].

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ה עמוד א'

לאחר שנימול האדם יוצא מרשות הטומאה ונכנס תחת כנפי השכינה

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲנִי אֶל שְׂדֵי וְגו'", מה הטעם שעד עתה לא אמר "אני אל שדי", אלא כך למדנו, עשה הקדוש ברוך הוא כתרים תחתונים שאינם קדושים למטה, וכל שאינם נימולים יטמאו בהם ונרשמים בהם, ואיזה רושם יש בהם, שנראה בהם שי"ן דל"ת ולא יותר, ולפיכך נטמאים בהם ונדבקים בהם, לאחר שנימולים יוצאים מרשותם ונכנסים בכנפי השכינה, ונתגלה בהם אות יו"ד, רושם קדוש, אות ברית השלם, ונרשם בהם שדי, ונשתלמים בקיום שלם, ועל כן כתוב בזה אני אל שדי, התהלך לפני והיה תמים, שלם, שעתה חסר אתה, ברושם של שי"ן ודל"ת, המול עצמך ותהיה תמים ברושם אות יו"ד, ומי שנמצא ברושם הזה, ראוי להתברך בשם הזה, שכתוב (בראשית כ"ח): "וַיֹּאֶל שְׂדֵי יְבָרַךְ אֶתְךָ", מהו אל שדי, זה השם שהברכות יוצאות ממנו^[ע"ח] הוא השולט על כל כתרים התחתונים, ולכם מיראתו יראים ומזודעזעים, לפיכך מי שנימול, כל אותן שאינם קדושים מתרחקים ממנו ואין שולטים בו, ולא עוד אלא שאינו יורד לגיהנום, שכתוב (ישעיהו ס'): "וְעֵמֶךָ בָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אַרְצָךְ", כל אלה הנימולים נקראים צדיקים, ולפיכך "לעולם יירשו ארץ"^[ע"ט], שאינו נוחל ארץ הזאת אלא מי שנקרא צדיק.

זיו הזוהר

מתורץ המספר למה מונה מספר הגדול תחלה, כיון שבמספר הגדול שייך לומר שנה ובמספר הקטן שייך לומר שנים, מרמז בזה שכל ימיו הראשונים לא נחשבים לימים ואינן אלא כשנה אחת כיון שהיה ערל, ורק עתה שהגיע למצות מילה יחשבו לו מכאן ולהבא שנותיו לשנים. עת. פירוש, לזה העולם. עט. ארץ היינו ארץ העליונה שנקראת עולם הבא, או שהכוונה על השכינה הקדושה שנקראת ג"כ ארץ.

מספר ימיו ולא בתחלת פסוק כמו בריש סדרא זו משמע מזה המספר ימיו היא הסבה להתגלות הזאת. עת. אין קושייתו מדוע יאמר במספר תשעים לשון יחיד שנה ובמספר תשע ל"ד שנים, כי כן הוא ע"פ דקדוק ל"ק, רק קושייתו מדוע מונה כאן מספר הגדול תחלה ואח"כ מספר הקטן והיל"ל כמו שכתוב ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן. עו. בזה מתורץ דמספר הימים שפיר היתה הסבה להתגלות הזאת. עז. בזה

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ו עמוד ב'

לאחר שנימול אברהם דבר עם הקב"ה על עמדו ולא נתיירא

"וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וּגּוֹ", אמר רבי שמעון, מכאן נשמע שטרם שנימול היה נופל על פניו והקדוש ברוך הוא מדבר עמו, **לאחר שנימול עמד על עמדו ולא נתיירא,** אני הנה בריתי אתך, שמצא את עצמו מהול^[א].

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"א

אחר שנימול אברם נתווסף לשמו אות ה' - אברהם

"אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וּגּוֹ", ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם, אמר רבי אבא, בא וראה, כיון שנימול אברהם יצא מן הערלה, ונכנס בברית הקדוש ונתעטר בעטרה הקדושה, ונכנס בהיסוד שהעולם עומד עליו, ואז נתקיים העולם בזכותו, לפי שכתוב (ירמי' נ"ג): **"אם לא בריתי יומם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי"**.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ג עמוד א'

בענין הנזכר לעיל

ומאי הטעם שלא קרא הקדוש ברוך הוא לאברם אברהם עד עתה, אלא כך ביארנו לפי שעד עתה לא היה נימול, **וכאשר נימול נתחבר באות ה' הזו^[א]** והשכינה שרתה עליו, ואז נקרא אברהם, וזהו שכתוב "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם", ולמדנו בה' בראם, ולמדנו באברהם, מה כוונתם, אלא זה חסד וזו השכינה^[ב] והכל נתמשך יחד, ולא קשה הענין, כי זה וזה היו.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ג עמוד א'

הטעם שצריכים להכין כסא לאליהו הנביא זכור לטוב

"זאת בריתי אשר תשמרו וגו' המול לכם כל זכר", אמר רבי אבא, אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל שאר העמים, ונתן להם אות הברית הזה, שכל מי שיש בו

זיו הזוהר

פ. כאמרם ז"ל על הכתוב "וכרות עמו הברית" שכביכול הקב"ה מל אותו. פא. היינו ה"א אחרונה של השם הוי"ה ב"ה שורש מדת מלכות. פב. היינו כח החסד מדתו של אברהם, בה"א בראם היינו בכח מדת המלכות, ועל יד שני כחות האלה נברא העולם כדי שיוכל להתקיים.

אות הזה אינו יורד לגיהנם, אם הוא שומר הברית כראוי, שאין מכניסו ברשות אחר, ואינו משקר בשמו של המלך, שכל מי שמשקר בזה כאילו משקר בשמו של הקדוש ברוך הוא, שכתוב (הושע ה'): **"בַּה' בָּגְדוּ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ"**. עוד אמר רבי אבא, בשעה שהאדם מביא בנו להכניסו בברית הזה, קורא הקדוש ברוך הוא לפמליא שלו ואומר, ראו מה בריה עושה בעולם, באותו שעה נזדמן אליהו ופורח העולם בד' פריחות ונזדמן שמה, ועל כן למדנו שצריך האדם להכין כסא אחר לכבודו, ויאמר זה הכסא של אליהו, ואם אינו אומר כן אינו שורה שם, והוא עולה ומעיד לפני הקדוש ברוך הוא, בא וראה, כתוב (מלכים א' י"ט): **"מֶה לָךְ פֶּה אֱלֹהֶיךָ"**, והשיב "קנא קנאתי לה' אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל" וגו', אמר ליה, חייך בכל מקום שזה הרושם הקדוש ירשמו אותו בני בבשרם, אתה תזדמן שמה, והפה שהעיד שישראל עזבו, הוא יעיד שישראל מקיימים ברית הזה, והרי למדנו על מה נענש אליהו לפני הקדוש ברוך הוא, על שאמר רכילות על בניו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ד

בדם הברית זוכים להמתקת הדינים

"וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוּל לָכֶם כָּל זָכָר לְדַרְתֵיכֶם", אמר רבי שמעון, זה האדם שהוליד בן נקשר בהשכינה, שהיא הפתח של כל פתחים העליונים, הפתח שנתקשר בהשם הקדוש [פי] ודם ההוא שיוצא מן הילד הנימול נשמר לפני הקדוש ברוך הוא, ובזמן שדינים מתעוררים בעולם, צופה הקדוש ברוך הוא בדם ההוא ומציל העולם, ולפיכך כתוב "ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר", וכתוב (תהלים צ'): **"וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׂמוֹנִים שָׁנָה"**, והכול במשקל אחד עולה [פי], ולמדנו שבדם ההוא זוכה העולם להמתקה בחסד, ונתקיימים כל העולמות, שכתוב: **"אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שְׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַיִי"**, ומי שזוכה לנטור לזה הברית כראוי, ואינו חוטא בו כל ימיו, נדבק בהם ביומם ולילה, בחסד בדין, שזוכה לשני עולמות, עולם הזה ועולם הבא, ועל כן נקרא אברהם תמים, שכתוב "התהלך לפני והיה תמים", ומתי נקרא תמים, כאשר זכה בשניהם, ביומם ולילה, שכתוב (תהלים מ"ב): **"יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסָדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירוּ עַמִּי"**, ושניהם ירש אברהם, ולא נתקיים בו חסד בקיום שלם עד שנימול, כיון שנימול נתקיים בו, וזכה לשניהם ונקרא תמים.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד עמוד א'

הנוטר הברית נשמה קדושה נקשרת בו

"וְהִיתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם", פתח ואמר כתוב (איוב י"ט): **"וּמִבְּשָׂרִי אֶחְזָה אֱלֹהִים"**, מה ומבשרי, ומעצמי צריך לומר אלא מבשרי ממש, ומה הוא, כמו שכתוב (ירמיה

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד עמוד א'

פג. זו מדת מלכות הכוללת תרי"ג מצות התורה שנקראת שם הקדוש כאמרם ז"ל שכל התורה שמותיו של הקב"ה. פד. פירוש, זה רמז כי לבעבור השמנת ימים היינו מדה השמינית שנקראת בינה דמינה גבורות ודינין מתערין ימול לכם כל זכר, ובזכות זה יומתקו הגבורות והדינין.

י"א): "וּבִשְׂרָר קָדַשׁ יַעֲבְרוּ מֵעֲלֵיךָ", וכתוב "והיתה בריתי בבשרכם", שלמדנו בכל זמן שנרשם האדם בזה הרושם הקדוש של אות הזה, ממנו יכול לראות להקדוש ברוך הוא, ממנו ממש^[פח] ונשמה קדושה נקשרת בו, ואם אינו זוכה, שאינו נוטר זה האות, מה כתוב (איוב ד'): "מִנְשַׁמַּת אֱלֹהִים יֵאָבְדוּ", שהרי הרושם של הקדוש ברוך הוא לא נשמר, ואם זוכה ונוטר בריתו, השכינה אינה נפרדת ממנו, מתי מתקיימת בו, כאשר ישא אשה וזה האות יכנס במקומו (דף צ"ה ע"א) למדנו כל מי שמקריב בנו לקרבן הזה, כאילו הקריב כל קרבנות העולם לפני הקדוש ברוך הוא, וכאילו בנה מזבח שלם לפניו, לפיכך צריך להכין מזבח מן כלי אחד מלא עפר, למול עליו זה הברית הקדוש, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא כאילו זבח עליו עולות וקרבנות צאן ובקר, וזאת חביב לו יותר מהכל, שכתוב (שמות כ'): "מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִי וְזָבַחַת עָלָיו אֶת עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֵמֶיךָ וְגו'". "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך", מהו "אזכיר את שמי", זו המילה שכתוב בה (תהלים כ"ה): "סוֹד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם", וזהו מזבח אדמה בודאי כמו שנתבאר, אחריו מה כתוב, "ואם מזבח אבנים תעשה לי", רמו לגר שנתגייר שהוא מעם קשה עורף וקשה לב, זה נקרא מזבח אבנים. "לא תבנה אתהן גזית", מהו גזית, היינו שנצרך קודם להכניסו בעבודת הקדוש ברוך הוא, ולא ימול אותו עד שישכח העבודה זרה שעבד עד עתה, ויסור ממנו קשיות הלב, ואם נימול בלתי הסתר ממנו קשיות הלב היא, שיבקש ליכנס בעבודה הקדושה של הקדוש ברוך הוא, הרי הוא כמו אבן הנפסל, שגוזרים אותו מצד זה ומצד זה ונשאר אבן כבתחילה, לפיכך "לא תבנה אתהן גזית", כי הוא יישאר בקשיותו, "כי חרבך הנפת עליה ותחלליה", כלומר זו המילה שנימול לא תיטיב לו, לפיכך אשרי חלקו של זה המקריב קרבן הזה בשמחה ברצון לפני הקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד

בשעת הברית פותחים ואומרים "אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך"

ועל זה כתוב "אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך" וגו', כי מי שמקריב את בנו כמו קרבן בהמילה לפני הקדוש ברוך הוא, רצון הקדוש ברוך הוא בקרבן זה, יבחר בו ויקרבו וישים מדורו בשני היכלות, ונקשר לזה ולזה^[פיו], שאלו השנים נקשרים ביחד, ככתוב "ישכון חצריך", חצריך ודאי שנים, לפיכך חסידים הראשונים זקנים שבכאן, כשמקריבין בניהם לקרבן זה, פותחים ואומרים אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך, והעומדים שם אומרים, נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך, אחר כך מברך אשר קב"ו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, והעומדים שם אומרים, כשם שהכנסתו לברית כן תכניסנו לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

זוהר

פח. פירוש, שעל יד המילה יתעלה למדרגה גדולה להשיג גדלות הבורא. פו. פירוש, בגן עדן שלמטה במה שיזכה לנשמה קדושה, ועל ידי זה יהיה בכח ובגן עדן שלמעלה.

זוהר חלק א' פרשת וארא - דף לב עמוד א'

וי על זמן ההיא שילדה הגר את ישמעאל

"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמָעָל יִחְיֶה לְפָנַי", נאנח רבי חייא ובכה, פתח ואמר "ותהי שרי עקרה אין לה ולד", וי על זה, וי על זמן ההוא שילדה הגר את ישמעאל. אמר לו רבי יוסי, ולמה, הרי ילדה שרה אחר כך והיה לה בן גזע קדוש. אמר לו, אתה רואה ואני רואה, וכך שמעתי מפיו של רבי שמעון הענין ועל זה אני בוכה, וי על זמן ההוא, שלפי ששרה נתעכבה כתוב, "ותאמר שרי אל אברם וגו' בא נא אל שפחתי" וגו', ומפני זה עמדה השעה להגר לרשת לשרה גבירתה, והיה לה בן מאברהם, ואברהם אמר "לו ישמעאל יחיה לפניך", ואף על פי שהקדוש ברוך הוא היה מבשר לו על יצחק, התדבק אברהם בישמעאל, עד שהקדוש ברוך הוא השיבו "ולישמעאל שמעתיך" וגו', אחר כך נימול ונכנס בברית הקדוש עד שלא יצא יצחק לעולם. ובא וראה, ארבע מאה שנים עמד השר ההוא של בני ישמעאל ובקש לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לו, מי שנימול היש לו חלק בשמך. אמר לו, הן. אמר לו, והרי ישמעאל שנימול מפני מה אין לו חלק בך כמו יצחק. אמר לו, יצחק נימול כראוי וכתיקונו^[פ] וזה אינו כן, ולא עוד אלא שאלו נדבקים בי כראוי לשמונה ימים, ואלה רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו, אף על פי כן כיון שנימול, האם לא יהיה לו שכר טוב בעבור זה, וי על זמן ההוא שנולד ישמעאל בעולם ונימול, מה עשה הקדוש ברוך הוא, הרחיק לבני ישמעאל מדבקות העליונה, ונתן להם חלק למטה בארץ הקדושה, בעבור מילה ההיא שבהם, ועתידים בני ישמעאל לשלוט בארץ הקדושה כשהוא ריקם מהכל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקנית בלי שלימות, והם יעכבו לבני ישראל מלשוב למקומם, עד שתכלה זכות ההיא של בני ישמעאל, ועתידים בני ישמעאל לעורר מלחמות חזקות בעולם, וייתאספו בני אדום עליהם ויתגרו מלחמה בהם", אחת על הים, ואחת על היבשה, ואחת סמוך לירושלים, וישלטו אלה באלה, וארץ הקדושה לא תימסר לבני אדום, בזמן ההוא יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומא הרשעה, "ויתגר בה מלחמה שלשה ירחים", ויתאספו שמה עמים ויפלו בידיהם", עד שיתאספו כל בני אדום עליה מכל קצווי ארץ, ואז יתעורר הקדוש ברוך הוא עליהם, זה שכתוב (ישעי' ל"ד): **"כִּי זָבַח לֵה' בְּבַצְרָה וְגוּ"**, ואחר כך מה כתוב, "לאחוז בכנפות הארץ" וגו', ויכרית לבני ישמעאל ממנה", וישבר כל השרים שלהם למעלה", ולא ישאר שר למעלה על אומות העולם, אלא השר של ישראל בלבדו, ועל זמן ההוא כתוב (צפניה ג'): **"כִּי אֶזְ אֶהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כְּלָם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד"**, וכתוב "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זוהר חלק א' פרשת וארא - דף לב עמוד א' **זיו הזוהר**

פז. יצחק נימול במילה ופריעה לח' לעשות בו פריעה, וכן הישמעאלים שעושים ימים, וישמעאל נימול בן י"ג שנה ואחר המילה היא לאחר כמה שנים ובלתי חיתוך הערלה קפץ ממקומו ולא הניח פריעה.

בס"ד

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
 וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
 להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
 אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!
ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!
 בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
 זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
 בא והטה שכם, למפעל הקדוש
 שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיפגוש בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגון!
 ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומפל מיני פגעים.
 הרוח כולו שלך,
 תן לרשב"י ותקבל פי אלה,
 בברכת אלה המגון,
 מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

נס"ד

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלכנים

קוד מסלכה		סוג חשבון	מספר חשבון				
בנק	סניף						

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4 7 6 9 5	

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון) כסופע בספרי הבנק)
 מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נותנים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבוננו הר"ל בסניככם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומציאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י עדן התחתון כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
- ידוע לי/לנו כי:

 - הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה פנימי/מאתנו בכתב לבנק ולעדן התחתון שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מות הודעה בכנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.
 - אחיה/גויה רשאים/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - אחיה/גויה רשאים/ם לבטל חיוב, לא יתיר משעשעי ימים ממועד החיוב אם אוכח/נוכח לבנק, כי החיוב אוניו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.
 - ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
 - הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
 - הבנק רשאי לחוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, וידוע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 - נא לאשר לי/נו עדן התחתון בספח המחובר לזה, קבלת ההוראות אלו מפני/מאתנו.

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____
 פטרי ההרשאה _____
 חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלכה		סוג חשבון	מספר חשבון				
בנק	סניף						

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4 7 6 9 5	

אישור הבנק
 לכבוד "עדן התחתון" (עפ"י זוהר פ' לך לך)
 רח' נחשון 10 בית שמש 290999
 בית שמש

קבלנו הוראות פ' _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתצינו לנו מיד פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו גם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהחייבותותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנתתם על ידיכם.

בכבוד רב,
 בנק _____
 סניף _____
 תאריך _____
 חתימה וחותמת הסניף _____